

РЕШЕНИЕ

№ 3872

гр. София, 10.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1434** по описа за **2022** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на СДВР - Отдел "Пътна полиция", депозирана чрез пълномощника юрисконсулт П. против Решение от 18.05.2021 г., постановено по нахд дело № 15556/2020 г. по описа на СРС, НО, 12-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № 17-4332-017549/05.09.2017 г., издадено от заместник началник Отдел "Пътна полиция" към СДВР. Със същото на Г. А. П. са наложени административни наказания, както следва: 1. на основание чл. 175, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП - "глоба" в размер на 200 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 6 месеца за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП ; 2. на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 1 и пр. 2 от ЗДвП - "глоба" в размер на 10 лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП ; 3. на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 3 от ЗДвП - "глоба" в размер на 10 лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено при допуснато нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК. Изложени са подробни съображения за законосъобразност на НП. Прави се искане за отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде потвърдено. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба Г. А. П. в писмен отговор оспорва касационната

жалба с твърдения за нейната неоснователност. Изразил е становище за правилност на обжалваното решение, поради което счита, че същото следва да бъде оставено в сила. Направил е възражение и за изтекла давност.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, XIV-ти касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена по безспорен начин: На 07.08.2017г. служител в ОПП СДВР, съставил Акт за установяване на административно нарушение серия № 538207/07.08.2017г. срещу Г. А. П. за това, че на 07.08.2017г. около 15:45ч. в [населено място] по бул."Ч. връх" с посока на движение от бул. "България" към бул. "А.", управлявала лек автомобил „М." с рег. [рег.номер на МПС] без поставена задна регистрационна табела и срещу № 1 при извършена проверка не представя СУМПС, и СРМПС. Нарушенията са квалифицирани от контролния орган, като такива по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. Въз основа на така съставения АУАН било издадени и оспорваното наказателно постановление.

Решаващият състав на СРС е отменил наказателното постановление като е приел, че отразените в акта за установяване на административно нарушение фактически констатации нямат доказателствена стойност и в случая твърдените нарушения, извършени от страна на лицето П. остават недоказани.

Решението на въззивния съд като краен резултат следва да остане в сила, но поради следните съображения.

При постановяване на съдебния акт решаващият състав на съда констатира, че е изтекла предвидената в закона абсолютна погасителна давност за административнонаказателното преследване на процесното нарушение, извършено на 07.08.2017 г.

Преpraщашата норма на чл. 11 от ЗАНН предвижда, че по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго. Безспорно давността, изключваща наказателното преследване, е обстоятелство, изключващо отговорността, доколкото я погасява. Изричните разпоредби на ЗАНН по въпросите за давността не уреждат абсолютната давност като максимално възможна продължителност на административно-наказателното производство - чл. 34 урежда сроковете за започване на административно-наказателното производство, съответно за издаване на НП след съставянето на АУАН, а чл. 82 - давността за изпълнение на наложеното административно наказание с влязъл в сила и подлежащ на изпълнение акт. Следователно, в ЗАНН е налице непълнота, която се преодолява чрез субсидиарното прилагане на разпоредбите на общата част на НК на основание преpraщашата норма на чл. 11 от ЗАНН.

Разпоредбата на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК е материалноправна и за нея са приложими

правилата на чл. 3, ал. 1 и, ал. 2 ЗАНН - за всяко нарушение се прилага законът, който е бил в сила в момента на извършване на нарушението, а ако до влизане в сила на НП последват различни нормативни разпоредби-прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. С изменението на чл. 80, ал. 1 т. 5 от Наказателния кодекс / ДВ.бр. 26 от 06.04.2010 г. / се удължи срокът, в който наказателното преследване се погасява по давност, от две на три години. Това води и до промяна на абсолютния давностен срок по чл. 81, ал. 3 от НК, съответно от три на четири години и половина. Нарушението е извършено след като изменението на чл. 80, ал. 1 т. 5 от НК е влязло в сила, а именно на 07.08.2017 г., поради което и абсолютната давност за наказателно преследване е изтекла на 07.02.2022 г.

Предвид наличието на изтекла погасителна давност, след постановяване на решението по н.а.х. дело № 15556/2020 г., но преди образуване на настоящото касационно производство (делото е изпратено на съда на 09.02.2022г.) във вр. с чл. 81, ал. 3 и чл. 80, ал. 1, т. 5 и, ал. 3 от НК решението на първостепенния съд следва да се остави сила, с оглед факта, че със същото оспореното НП е отменено макар и по различни съображения.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, XIV- ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 18.05.2021 г., постановено по нахд дело № 15556/2020 г. по описа на СРС, НО, 12-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № 17-4332-017549/05.09.2017 г., издадено от заместник началник Отдел "Пътна полиция" към СДВР.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1/